

Даний вид звітності може ефективно поєднувати необхідні елементи комунікації як підприємства із суспільством, так і з державою. Звісно, мова не йде про те, що інтегрована звітність замінить податкову, але беззаперечним є необхідність використання єдиних принципів подання інформації у цих видах звітності.

Перспективи впровадження в Україні інтегрованої звітності є, і досить чіткі, але перед тим необхідно реалізувати низку необхідних змін, направлених на об'єднання бухгалтерського та податкового обліку, передусім все на методологічному рівні. Лише після цього можна буде говорити про створення єдиного звіту, який буде якісно задовольняти інформаційні потреби зацікавлених осіб та буде засобом комунікації із суспільством.

Список використаних джерел

1. Пантелеєв В. П. Еволюція визначення „Податкова звітність”/ „Звітність за податками” [Електронний ресурс] / В. П. Пантелеєв // Сталий розвиток економіки. Всеукраїнський науково–виробничий журнал. – С. 171 – 176. – Режим доступу: www.nbuv.gov.ua.
2. Податковий кодекс України : від 02.12.2010 р. № 2755–VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
3. Чалая Г.О. Щодо змісту податкового обов'язку із податкової звітності / Г.О. Чалая // Економіка та право. – 2013. - № 2. – С. 6 –68.

Пальчук О.В.

канд. екон. наук, доц.,

Качинська Ю.О.

магістрант,

*Центральноукраїнський національний
технічний університет, м. Кропивницький*

МЕТА, ЗАВДАННЯ ТА СКЛАДОВІ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

Важливим інструментом побудови облікової системи підприємства як у вітчизняній, так і міжнародній практиці, що враховують особливості його діяльності та врегульовує методичні питання, є облікова політика.

Зміст терміну «облікова політика» розкривається Законом України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» [1]. Більшість визначень облікової політики, які є у фаховій літературі дублюють визначення надане в нормативних документах та визначають, що облікову політику як інструмент організації обліку на конкретному підприємстві, який включає сукупність

способів та процедур ведення обліку, що впливають на величину фінансових результатів підприємства [2]. Разом з тим заслуговує на увагу присутня у фаховій літературі точка зору, коли облікову політику розглядають як інструмент управління бухгалтерським обліком.

Для формування ефективної облікової політики необхідно розуміти її основні завдання, що з однієї сторони конкретизують мету, а з іншої є інструментом для визначення її складу та структурних елементів.

Якщо розуміти мету формування облікової політики як інструмент управління бухгалтерським обліком, то завдання формування облікової політики конкретизується в залежності від видів бухгалтерського обліку. Завданням облікової політики на рівні фінансового обліку є забезпечення дотримання єдиних вимог формування фінансової звітності та нормативів фінансових коефіцієнтів з метою досягнення максимальної прибутковості підприємства. В управлінському обліку облікова політика повинна формувати раціональну систему інформаційного забезпечення для прийняття управлінських рішень. Щодо податкових розрахунків, завданням облікової політики є обрання варіанта ведення оподаткування з розробленням спеціальних облікових реєстрів.

Конкретизація завдань облікової політики при розгляді її методологічних аспектів, а саме: предмету та методу, дозволяє визначити такі три групи завдань:

- організація підрозділу, що займається бухгалтерським обліком на підприємстві та його структуризація та взаємозв'язки з іншими підрозділами, розподіл службових обов'язків між окремими працівниками, що забезпечують ведення обліку на підприємстві, тощо;
- обґрунтування та вибір методів та способів ведення фінансового, управлінського обліку та податкових розрахунків;
- розробка, обґрунтування, вибір конкретних технічних прийомів ведення фінансового, управлінського обліку та податкових розрахунків, а саме: робочого плану рахунків, первинного обліку, документообороту, тощо.

Такий підхід до трактування завдань облікової політики дозволяє визначитися з її структурою та дозволяє виділити такі три основні складові

облікової політики: організаційну, методичну та технічну. Більшість науковців поділяють цю точку зору [3, 4].

Організаційна складова облікової політики підприємства призвана забезпечувати раціональну взаємодію бухгалтерського апарату між собою та з іншими різними службами і відділами підприємства. Методична складова облікової політики передбачає вибір із числа загальноприйнятих і запропонованих національними положеннями (стандартами) методів, прийомів і способів конкретного варіанта для даного підприємства у даний час для здійснення обліку та складання фінансової звітності. Технічна складова забезпечує використання та реалізацію облікової політики на практиці. Так, усі методичні прийоми ведення обліку реалізуються, перш за все, що застосовуються через форми реєстрів аналітичного та синтетичного обліку, послідовності проходження документів за всіма стадіями та їх обробка тощо. Усі перераховані аспекти є обов'язковими складовими облікової політики та надають інформацію, яка необхідна для формування звітності підприємств.

На нашу думку, організаційна та технічна складові облікової політики підприємства тісно взаємопов'язані між собою, тому вважаємо за доцільне виділити лише дві складові облікової політики: організаційно-технічну та методичну.

Таким чином, мета, завдання та структурні елементи облікової політики є важливими методологічними питаннями, що потребують вирішення при формуванні облікової політики підприємства. Мета облікової політики визначає завдання, які у свою чергу, з однієї сторони, конкретизують мету, а з іншої є інструментом для визначення її складу та структурних елементів. Такою системоутворюючою метою, на нашу думку, є те, що облікова політика повинна бути інструментом управління бухгалтерським обліком.

Список використаних джерел

1. Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.
2. Бойчук Т. Формування облікової політики підприємства: мета, побудова та сфера застосування / Т. Бойчук // Економічний аналіз. – 2010. – Вип. 6. – С. 36-38.

3. Костенко О.М. Облікова політика як внутрішньогосподарський інструмент впливу на формування прибутковості підприємства / О.М. Костенко // Економіка і держава. – 2009. - № 6. – С. 71-78.
4. Черній М.Я. Формування облікової політики підприємств на основі організаційно-технологічних особливостей діяльності/ М. Я. Черній// Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. - 2012. - Вип. 2 (23). - С.381-388.

Пальчук О.В.

канд. екон. наук, доц.,

Крива І.О.

магістрант,

*Центральноукраїнський національний
технічний університет, м. Кропивницький*

ОБЛІКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ СТРАТЕГІЧНИМ РОЗВИТКОМ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

При формуванні обліково-аналітичного забезпечення аграрним підприємствам необхідно враховувати виявлені особливості господарювання в аграрних підприємствах. Виходячи з них та інформаційних потреб керівників, розробляється обліково-аналітична система, в межах якої формується обліково-аналітичне забезпечення, яке відповідає поставленим цілям і стратегіям діяльності аграрного підприємства.

Розвиток інформаційних технологій, поява сучасних видів обчислювальної техніки, а також нових підходів в управлінні й інформаційному забезпеченні потреб керівництва різного рівня розширили сферу застосування даних обліку. Наявна система обробки бухгалтерської, фінансової та статистичної звітності сільськогосподарських підприємств в Україні є мало прийнятною для ефективного забезпечення інформацією потреб управління.

Особливо це стосується стратегічного рівня управління, адже в умовах ризику, невизначеності та дії зовнішніх факторів облікова система, хоч і містить окремі елементи формування стратегічної інформації, не придатна для обґрунтування та прийняття управлінських рішень, орієнтованих на розвиток.

Основною причиною існування такої ситуації є невідповідність облікової системи концепції стратегічного розвитку сільськогосподарських підприємств.

Стратегічний облік є ланкою, яка пов'язує облікову та аналітичну систему.